

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Cpr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416203535
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8416203535.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobkyne: K. zastúpenej JUDr. Valériou Janíkovou, advokátkou so sídlom Zemplínska 2142/12, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Obec Stráne pod Tatrami, 059 76 Stráne pod Tatrami 2, IČO: 00 326 593, zastúpenému doc. JUDr. Jozefom Sotoláňom, PhD., advokátom so sídlom Južná trieda 1, 040 01 Košice, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobkyňi dňa 27. 4. 2016, doručené žalobkyňi dňa 29. 4. 2016 a dňa 2. 5. 2016 a okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobkyňi dňa 4. 5. 2016, doručené žalobkyňi dňa 5. 5. 2016 sú n e p l a t n é a u r č u j e , že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného naďalej trvá.

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22. 6. 2016 domáhala, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané jej žalovaným dňa 27. 4. 2016, doručené jej dňa 29. 4. 2016, dňa 27. 4. 2016, doručené jej dňa 2. 5. 2016 a okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016, doručené žalobkyňi dňa 5. 5. 2016 sú neplatné a že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným naďalej trvá.

2. Žalobu odôvodňovala tým, že u žalovaného pracovala od 1. 9. 2009 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31. 8. 2009 v znení jej dodatkov číslo I až X s dohodnutým druhom práce samostatná odborná účtovnícka práca, samostatná odborná práca na úseku personálnej práce, spracovanie prehľadov, výkazov a štatistík, čiastočná odborná činnosť na úseku rozvoja obce, pokladničná práca, vybavovanie ucelených odborných agend vo vymedzenej oblasti samosprávy s dohodnutým rozsahom týždenného pracovného času 32,5 hodín a administratívne práce súvisiace s aktivačnou činnosťou v rozsahu 5 hodín týždenne, pričom dodatkom č. V k pracovnej zmluve sa jej pracovný pomer zmenil z doby určitej na dobu neurčitú. Tvrdila, že dňa 29. 4. 2016 bolo jej doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, v ktorom ako dôvod bolo uvedené to, že nerešpektovala príkazy starostu, a to príkaz na komisionálne otvorenie skriň a sprístupnenie agendy, ďalej že od 24. 2. 2016 je práceneschopná a neodovzdala pokladničnú hotovosť vo výške 1.772,40 eur, že dňa 24. 2. 2016 nezverejnila prístupy k webovému sídlu, tiež že dňa 23. 2. 2016 sa mimo pracovného času zdržiavala na obecnom úrade, pričom na druhý deň našli skartovanú agendu aktivačnej činnosti, vytýkalo sa jej tam tiež nesprávne vedenie pokladničnej hotovosti, nezrovnalosti vo vedení pokladničnej agendy a tiež to, že povinne zverejňované informácie neboli zverejnené v plnom rozsahu. Uviedla, že žalovaný tvrdí, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo prerokované so zástupcami zamestnancov ZV Obecné úrady so sídlom vo Z. L.. V žalobe žalobkyňa tiež tvrdila, že dňa 2.

5. 2016 oznámila žalovanému, že s dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru nesúhlasí a trvá na svojom ďalšom zamestnávaní, pričom žalovaný toto oznámenie prevzal dňa 4. 5. 2016. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že dňa 2. 5. 2016 bolo jej opätovne doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 v celom rozsahu totožné s tým, ktoré jej bolo doručené dňa 29. 4. 2016, pričom listom zo dňa 10. 6. 2016 oznámila žalovanému, že s dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru nesúhlasí a naďalej trvá na svojom zamestnávaní podľa pracovnej zmluvy. Podľa tvrdenia žalobkyne dňa 5. 5. 2016 bolo jej doručené ďalšie, v poradí tretie okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, prerokované so zástupcami zamestnancov dňa 4. 5. 2016, pričom dôvodom malo byť porušenie spočívajúce v tom, že v sobotu 30. 4. 2016 bol v denníku „Nový čas“ uverejnený článok s názvom „Starostu SE. a jeho zástupcu odsúdili: kto bude šéf?“ a v predmetnom článku mala žalobkyňa o osobe starostu uviesť nepravdivé údaje. Uviedla, že aj na toto okamžité skončenie pracovného pomeru reagovala oznámením žalovanému, že s dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru nesúhlasí a trvá na ďalšom zamestnávaní. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žiaden z dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru daný nebol. Čo sa týka žalovaným vytykaného porušenia príkazu na otvorenie skríň, k tomu uviedla, že tento príkaz neporušila, nakoľko od 24. 2. 2016 je práceneschopná a v tento deň ústne zamestnávateľovi oznámila, že svoju agendu príde počas práceneschopnosti kedykoľvek odovzdať. Následne počas PN sa dozvedela, že s agendou ktorú má zverenú sa manipuluje, preto dňa 1. 3. 2016 zaslala starostovi obce list - oznámenie, že nedáva súhlas s manipuláciou a používaním jej zverenej agendy v jej neprítomnosti, pričom po desiatich dňoch PN zistila, že obec bez jej prítomnosti otvorila všetky skrine, kde bola uložená agenda s ktorou ona pracovala, hoci ju nikdy ani telefonicky, ani písomne nevyzvala, že bude protokolárne preberať „jej agendu“, aby ju prišla odovzdať. Čo sa týka vytykaného znepřístupnenia kódov do systému zdravotných poisťovní a daňového úradu a neodovzdania pokladničnej hotovosti, k tomu uviedla, že kódy si obec prevzala sama a sama si v neprítomnosti žalobkyne prevzala aj pokladňu zámerne tak, aby tam žalobkyňa nebola, pričom na prvý dohodnutý termín a čas odovzdania pokladničnej hotovosti sa starosta nedostavil a na druhý obcou určený termín sa dostaviť nemohla ona, lebo dostala kontrolu zo Sociálnej poisťovne, ktorá bola v čase keď malo dôjsť k odovzdaniu pokladne aj na obecnom úrade, čo žalovanému bolo známe. Čo sa týka vytykaného nesprávneho vedenia pokladničnej hotovosti, k tomu žalobkyňa uviedla, že každý pokladničný doklad účtovala ekonómka, bez jej kontroly ona nemohla vytlačiť a predložiť starostovi žiaden pokladničný doklad, pričom predtým z jej strany uvádzané nedostatky vytykané jej neboli. Čo sa týka vytykaných nezrovnalostí vo vedení pokladničnej agendy súvisiacich s objednanými pracovnými odevmi pre pracovníkov aktivačnej činnosti, k tomu uviedla, že na podnet zástupcu starostu obce bolo v uvedenej veci vedené vyšetrovanie, ktoré bolo odmietnuté, keď sám zástupca obce uviedol, že všetko bolo zúčtované správne, všetky doklady sú na úrade a že nič nechýba. Čo sa týka vytykaného porušenia spočívajúceho v tom, že neboli zverejňované povinne zverejňované informácie, k tomu žalobkyňa uviedla, že informácie nemohla zverejniť preto, lebo hlavná ekonómka jej napriek jej urgenciám neposkytla materiál na povinné zverejňovanie, na čo bol dňa 15. 2. 2016 a listom zo dňa 24. 2. 2016 upozornený aj starosta obce. Čo sa týka skartovania agendy aktivačnej činnosti, k tomu žalobkyňa uviedla, že celá agenda aktivačnej činnosti bola uzamknutá v skrini, ktorú si obec otvorila v jej neprítomnosti, pričom starosta na ňu podal v tejto veci aj trestné oznámenie ktoré bolo odmietnuté. Čo sa týka dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru spočívajúceho v tom, že mala uviesť pre denník Nový Čas nepravdivé údaje o osobe starostu, k tomu žalobkyňa v žalobe uviedla, že ona žiadne také údaje pre tlač neposkytovala ani neuvádzala, o čom svedčí aj oprava v spomínanom denníku a tiež stanovisko redaktora zo dňa 5. 5. 2016. Podľa žalobkyne okamžité skončenie pracovného pomeru sú len pomstou zo strany žalovaného za to, že bola prítomná pri trestnom oznámení na NAKA v Košiciach, ktoré podal M. a na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie pre porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku, tieto sú neplatné, čo žalovanému oznámila, preto žiada aby súd rozsudkom určil, že tieto sú neplatné a že jej pracovný pomer u žalovaného trvá.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa v žalobe označila a spolu s ňou predložila pracovnú zmluvu zo dňa 31. 8. 2009 a jej dodatky, okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016, oznámenia na ktoré sa v žalobe odvolávala, obálky a potvrdenia o prevzatí zásielok, okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 s obálkou, oznámenie zo dňa 11. 5. 2016 s potvrdením o doručení, list zo dňa 1. 3. 2016, upozornenie zo dňa 3. 3. 2016, Uznesenie ČVS:ORP-195/KK-KK-2016 zo dňa 29. 4. 2016, listy zo dňa 15. 2. 2016 a zo dňa 24. 2. 2016, opravu a správu redaktora Nového Času.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 19. 8. 2016 tak, že táto je v celom rozsahu nedôvodná, neuznáva ju a trvá na dôvodoch uvedených v okamžitom skončení pracovného pomeru. Tvrdil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 bolo zaslané žalobkyni dvakrát z dôvodu, že pracovníčka podateľne obecného úradu nebola si istá, či stačí poslať ho žalobkyni doporučené alebo do vlastných rúk, preto list bol z opatrnosti poslaný oboma spôsobmi a keďže platné je len okamžité skončenie pracovného pomeru doručené do vlastných rúk, pracovný pomer žalobkyne skončil takýmto doručením jej dňa 2. 5. 2016. Tvrdil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 bolo Základnou organizáciou SLOVES, Obecné úrady so sídlom vo Veľkej Lomnici prerokované dňa 14. 3. 2016 čo bolo žalovanému písomne potvrdené dňa 16. 3. 2016. Čo sa týka ďalšieho okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 5. 5. 2016, k tomu žalovaný uviedol, že potom, čo bol žalobkyni dňa 29. 4. 2016 doručený list o okamžitom skončení pracovného pomeru, táto z osobného motívu kontaktovala médiá, keď redaktor Nového Času T. je v kontakte s rodinou C. a sestrou druha žalobkyne, pričom okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobkyni opakovane dané preto, lebo v čase keď komunikovala s médiami a hanila meno starostu obce a poslancov, hoci k tomu nebola oprávnená bola stále zamestnancom obce. Žalovaný poukazoval na to, že dňa 27. 5. 2016 bolo hlavnej kontrolórke obce K. potvrdené, že s redaktorom komunikovala práve žalobkyňa. Čo sa týka odovzdávania agendy žalobkyne, k tomu žalovaný uviedol, že predstavitelia obce- starosta, poslanci, ekonómka niekoľkokrát osobne žiadali žalobkyňu aby odovzdala agendu, nakoľko dňa 23. 2. 2016 po obecnom zastupiteľstve oznámila, že bude dlhodobo práceneschopná, a keď táto nereagovala na ústne výzvy, snažili sa jej osobne doručiť písomnú výzvu v dňoch 27. 2. 2016, 29. 2. 2016 a 1. 3. 2016, no žalobkyňa sa v danom čase doma nezdržiavala, hoci bola práceneschopná a ani po výzve obce nevysvetlila kde sa zdržiavala. Žalovaný tvrdil, že považuje za neakceptovateľné, ak žalobkyňa ani na písomnú výzvu na odovzdanie účtovných a ostatných dokladov a pokladničnej hotovosti zo dňa 2. 3. 2016 nereagovala, naopak v tento deň doručila obci oznámenie že nedáva súhlas s manipuláciou a používaním jej agendy v jej neprítomnosti, hoci ak vedela, že bude dlhodobo práceneschopná, bola povinná agendu sprístupniť a nesnažiť sa paralyzovať chod obce, keď nakoniec muselo dňa 2. 3. 2016 dôjsť ku komisionálnemu prevzatiu zamknutej agendy. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa sa účelovo a úmyselne vyhýbala aj odovzdaniu pokladničnej hotovosti, pričom hoci jej bolo oznámené, že agenda bola komisionálne prevzatá na základe príkazu starostu obce, zavolala policajnú hliadku. Podľa žalovaného po oznámení práceneschopnosti žalobkyne bez sprístupnenia agendy hrozili obci sankcie a hoci žalobkyňa so situáciou bola uzročená, príkazy starostu obce nerešpektovala a namiesto toho zavolala policajnú hliadku, čo je neprípustné a závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že dňa 24. 2. 2016 bol odobraný prístup žalobkyne do Sociálnej poisťovne a pridelený nový aby obec mohla včas splniť oznamovaciu povinnosť, a to odhlásiť M. ku dňu 23. 2. 2016 vzhľadom na zánik jeho pracovného pomeru dňa 23. 2. 2016, pričom dňa 24. 2. 2016 obec požiadala aj o zmenu prístupu na web stránku obce, aby ekonómka obce mohla zverejniť objednávky a faktúry, ktoré žalobkyňa úmyselne nezverejnila. Podľa žalovaného neodovzdaním agendy žalobkyňou, ktorá patrí obci došlo k hrubému nerešpektovaniu starostu obce ako štatutára a k prekročeniu kompetencií žalobkyne, keď táto vzhľadom k tomu, že danú agendu vybavovala musela si byť dobre vedomá následkov z neskorého, resp. nesprávneho spracovania agendy ktorú neodovzdala účelovo a z pomsty za to, že jej druh M.. W. C. bol odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra obce. Čo sa týka nesprávneho vedenia pokladničnej hotovosti žalobkyňou, k tomu žalovaný uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, že pokladničné doklady boli predkladané ekonómke na kontrolu, keď na žiadnom z nich ani podpis ekonómky nie je, pričom v pokladni sú vyplatené zálohy starostovi obce dňa 5. 1. 2016 vo výške 2.100,- eur a dňa 7. 1. 2016 vo výške 3.000,- eur no tieto peňažné prostriedky mu neboli vyplatené a v obci chýbajú výdavkové pokladničné doklady k týmto transakciám. Žalovaný poukázal na to, že nezrovnalosti vo vedení pokladničnej agendy, ktorých zo strany žalobkyne bolo viac, prešetruje aj polícia, vyšetrovanie nie je ukončené, pričom čo sa týka objednaných pracovných odevov pre pracovníkov aktívnej činnosti, žalovaný poukázal na čestné vyhlásenie L. U., že nikdy odevy pre aktívnych pracovníkov v I. nekupoval. Čo sa týka nezverejňovania informácií žalobkyňou, žalovaný tvrdil, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne o tom, že informácie neboli zverejnené pre nespoluprácu ekonómky obce. Uviedol, že žalobkyňa prestala objednávky a faktúry zverejňovať účelovo, s cieľom dosiahnuť prepustenie ekonómky obce ktorá žalobkyňu a jej druha M.. W. C. predtým upozornila, že transakcia v súvislosti s ktorou bolo žalobkyni vyplatených 20.000,- eur nie je zákonná. Žalovaný tvrdil, že ďalším z dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou bolo to, že po konaní obecného zastupiteľstva dňa 23. 2. 2016, na ktorom bol jej druh M.. C. odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra a v čase ktorého sa žalobkyňa bezdôvodne a mimo pracovného času zdržiavala v budove obecného úradu došlo zo strany žalobkyne k skartácii dokumentov, ktoré sa na druhý deň našli vo vreci na papier. Čo sa

týka uvedenia nepravdivých informácií žalobkyňou pre denník Nový Čas, žalovaný poukázal na to, že sama redakcia tohto denníka dňa 27. 5. 2016 potvrdila, že s redaktorom T.F. komunikovala žalobkyňa. Podľa žalovaného je nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že okamžité skončenia pracovného pomeru boli pomstou za to, že žalobkyňa bola prítomná pri trestnom oznámení, ktoré podal M.. W. C., nakoľko žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou bola odoslaná dňa 8. 3. 2016, k prerokovaniu došlo dňa 14. 3. 2016 a v tom čase obec ešte o tomto trestnom oznámení nevedela.

5. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný vo vyjadrení k žalobe označil a spolu s ním predložil listinné dôkazy nachádzajúce sa na čl. 58 až 313 spisu.

6. Žalobkyňa na uvedené tvrdenia žalovaného reagovala písomným vyjadrením zo dňa 20. 2. 2017 v ktorom poukázala na to, že čo sa týka tretieho okamžitého skončenia pracovného pomeru, tak o jeho prerokovanie žalovaný požiadal dňa 4. 5. 2016, avšak toto okamžité skončenie žalobkyni doručil už dňa 5. 5. 2016, hoci oznámenie o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne bolo žalovanému doručené zo strany ZO SLOVES až dňa 9. 5. 2016, čím nebola splnená hmotnoprávna podmienka platnosti skončenia pracovného pomeru spočívajúca v povinnosti zamestnávateľa vopred ho prerokovať so zástupcami zamestnancov. Ostatné námietky žalovaného proti žalobe žalobkyňa označila za bezpredmetné vzhľadom na dôvody, ktoré uviedla už v žalobe, pričom ako dôkaz k jednotlivým dôvodom navrhla výsluch žalobkyne.

7. Na toto vyjadrenie žalobkyne už žalovaný, hoci bol k tomu uznesením zo dňa 28. 4. 2017 písomne vyzvaný, nereagoval.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktorom žalobkyňa na žalobe a jej dôvodoch, tak ako boli rozvedené aj v ďalších jej vyjadreniach k sporu v celom rozsahu trvala. Podľa žalobkyne motívom okamžitého skončenia pracovného pomeru boli osobné dôvody hlavnej ekonómky obce T. Q. Z., ktorá mala záujem aby bol na obci zamestnaný jej manžel, preto sa potrebovala žalobkyne zbaviť, pričom sa tak dialo v čase práceneschopnosti žalobkyne. Skutková podstata porušenia pracovnej disciplíny naplnená podľa nej nebola, pričom pri poslednom okamžitom skončení pracovného pomeru z mája 2016 nebola splnená ani zákonná povinnosť vopred ho prerokovať so zástupcami zamestnancov, čo ho v zmysle § 74 Zákonníka práce robí neplatným. Podľa žalobkyne nebolo ani preukázané, žeby žalobkyňa poskytla médiám informáciu, ktorú jej žalovaný vytýkal, naopak ňou predložené listiny preukazujú, že informáciu mal médiám poskytnúť hovorca Krajského súdu v Prešove.

9. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že výhrady voči jej práci nikdy neboli, ohľadom agendy ktorú vybavovala chodili na úrad aj pravidelne kontroly ktorých závery boli vždy také, že všetko je v poriadku. Na porušenie pracovnej disciplíny bola upozornená až keď bola práceneschopná a stalo sa tak potom, čo upozornila starostu obce, že ekonómka jej nepredkladá dokumenty na zverejnenie, ktoré ona sama bez príslušného kódu zverejniť nemohla. Uviedla, že pred nástupom na PN starostovi obce asi tri týždne vopred oznámila, že bude dlhodobo PN z dôvodu plánovanej operácie, že je treba riešiť a prevziať jej agendu, ktorá sa u nich vždy odovzdávala starostovi. Jej práceneschopnosť nijako nesúvisela s odvolaním hlavného kontrolóra, pričom na obecnom zastupiteľstve dňa 23. 2. 2016 kde bol tento odvolaný, hoci to v programe zastupiteľstva pôvodne nebolo ona nebola, v ten deň nebola ani v práci, len pred koncom zastupiteľstva čakala na chodbe starostu aby mu odovzdala potvrdenie o PN čo sa jej nepodarilo, lebo starosta ušiel a nechcel ho vziať. Žalobkyňa uviedla, že starostovi viackrát telefonovala ohľadom odovzdania agendy, no k tomu nedošlo lebo starosta si ju neprevzal, odišiel, hoci ona mala v počítači všetko pripravené, aj zápis, s tým, že kým ona bola na úrade pokladňa aj hotovosť každý deň boli v poriadku. Je pravdou, že zavolala na obecny úrad políciu, existuje o tom aj zápis, starosta chcel aby opätovne došlo k odovzdaniu agendy s čím už ona nesúhlasila, lebo jej skrine už boli otvorené a s agendou sa predtým manipulovalo. Žalobkyňa uviedla, že telefonicky ju k odovzdaniu agendy nikto nevyzýval ani u nej nikto doma nebol, nemá vedomosť o takých návštevách, pričom počas svojej PN bola len doma alebo u lekára, súhlas aby obec prevzala agendu bez nej nedala, lebo chcela byť pri jej preberaní a spisovaní preberacieho protokolu prítomná.

10. Žalovaný na pojednávaní zotrval na nesúhlasnom stanovisku k žalobe. Tvrdil, že dôvody ktoré viedli k okamžitému skončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou sú vzhľadom na ich intenzitu a opakovanosť porušení zo strany žalobkyne natoľko závažné, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dôvodné. Vo vzťahu k tomu, že bolo viac okamžitých skončení pracovného pomeru

uviedol, že každé z týchto okamžitých skončení je potrebné chápať samostatne, každé riadne doručené so sebou nesie dôsledok, pričom poukázal na to, že žalobkyňa ich riadne doručenie ani nepoprela a aj v zmysle judikatúry platí, že ak sa preukážu dôvody a účinky prvého okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016, ďalej nie je potrebné skúmať a zaoberať sa následným okamžitým skončením pracovného pomeru. Uviedol, že druhé okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 sa realizovalo v nadväznosti na to, že žalobkyňa mala uviesť v médiách hrubo skresľujúce a zavádzajúce skutočnosti, pričom stalo sa to len krátko po tom, čo si sama žalobkyňa ujmu na svojich osobnostných právach, ktorá jej mala vzniknúť tým, že sa v obci údajne mala nájsť kópia jej mzdového listu ocenila sumou 20.000,- eur, ktorá jej na základe dohody s obcou aj bola vyplatená a teda musela si byť dobre vedomá ako je potrebné pristupovať k tomu, aby sa žiadne takéto citlivé a nepravdivé informácie nezverejňovali a aké to môže mať dôsledky. Je pritom podľa žalovaného zrejme, že nepravdivú informáciu nemohol poskytnúť médiám hovorca krajského súdu, ale žalobkyňa aj vzhľadom na jej prepojenie na predmetného redaktora E.. V súvislosti s agendou žalobkyne žalovaný uviedol, že bolo jej povinnosťou ako zamestnanca v zmysle zákonníka práce v prípade absencie v práci či práceneschopnosti zabezpečiť náhradu a riadne odovzdanie agendy za účelom riadneho zabezpečenia fungovania úradu. Aj nesprávne vedenie pokladničnej agendy žalobkyňou bolo podľa žalovaného dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru, pričom aj zo žalobkyňou predloženého upozornenia hlavného kontrolóra zo dňa 10. 2. 2016 vyplýva, že žalobkyňa už dňa 10. 2. 2016 musela vedieť o tejto skutočnosti, pričom aj tvrdená manipulácia s agendou a faktúrami sa mala diať ešte pred jej nástupom na práceneschopnosť. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa zodpovedala za vybavovanie danej agendy, pričom jej priateľom bol pán C., ktorý ju mal zároveň kontrolovať, tento stav pretrvával dlhodobo, pričom aj T. Z. potvrdila, že kontrolór si povinnosti pri kontrole hlavne vzhľadom na daný priateľský vzťah neplnil. Žalovaný tvrdil, že žalovaná odmietla sprístupniť agendu, nebola vôbec aktívna, pričom každá zo skutočností uvedených v okamžitom skončení pracovného pomeru zakladá dôvod na taký postup. Neodovzdanie agendy a nezabezpečovanie výkonu zákonných kompetencií obce je podľa žalovaného dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru, je ním aj neodovzdanie pokladničnej hotovosti a skartácia agendy aktívnej činnosti, preto žaloba žalobkyne je nedôvodná a je namieste ju zamietnuť.

11. Žaloba žalobkyne bola súdu doručená dňa 22. 6. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku. Ten bol dňom 1. 7. 2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa prechodných ustanovení CSP, a to konkrétne § 470 ods. 1 a 4 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a konania začaté do 30 júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP, pričom napriek tomu, že Civilný sporový poriadok zmenil pravidlá príslušnosti súdov v pracovnoprávných sporoch, konanie bol povinný dokončiť tunajší súd, na ktorom sa konanie začalo.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a výsluchom stranami navrhnutých svedkov B. tiež oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami a tiež listinných dôkazov súdom vyžiadaných z polície na návrh žalovaného - kópiou záznamu o výkone služby a úradným záznamom OO PZ v Kežmarku zo dňa 3. 3. 2016. Dôvody, prečo súd nevyhovel ďalším dôkazným návrhom strán a ktoré konkrétne to boli súd podrobne rozvedie v ďalšej časti tohto odôvodnenia. V súvislosti s navrhnutým výsluchom T. Q. Z. ako svedkyne sa súd najskôr zaoberal otázkou, či je jej výsluch ako svedka vôbec možný vzhľadom k tomu, že z písomného vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 19. 8. 2016 vyplýva, že toto vyhotovovala za žalovaného práve táto navrhnutá svedkyňa, čo potvrdil aj žalovaný na pojednávaní, pričom aj sama T. Z. pred svojou svedeckou výpoveďou uviedla, že do októbra 2016 riešila za žalovaného tento spor ona a 90 % v spise je jej práca. Súd dospel k záveru, že samotná skutočnosť, že T. Z. vyhotovovala za žalovaného písomné vyjadrenie k žalobe a bola teda už vopred podrobne oboznámená so skutkovými a ostatnými okolnosťami sporu a vyjadreniami a postojmi strán nie je skutočnosťou, ktorá by automaticky bránila jej výsluchu ako svedka. Podľa názoru súdu uvedená skutočnosť nemôže sa prejaviť v nepripustení výsluchu takej osoby ako svedka, ale súd na ňu musí prihliadať pri hodnotení takéhoto dôkazu z hľadiska vierohodnosti výpovede svedka, keď napríklad vo vyjadrení k žalobe, ktoré za žalovaného koncipovala práve táto svedkyňa sú na adresu žalobkyne obsiahnuté aj také vyjadrenia, ako cit.: “K. účelovo klame a zavádza” (čl. 51 spisu). Uvedený názor súdu podporuje aj právna teória a judikatúra, podporne vid' napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn.

21Cdo/3341/2006 (Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števcík, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016), ktoré riešilo otázku či ako svedok môže byť vypočutý advokát účastníka konania (podľa názoru súdu dá sa analogicky použiť aj na osobu, ktorá síce formálne ako zástupca nevystupovala, ale reálne koncipovala vyjadrenia strany a predkladala dôkazy) so záverom, že vypočutý ako svedok taký zástupca môže byť, ale ak vypovedá zástupca účastníka konania v tom istom konaní ako svedok o skutočnostiach o ktorých sa dozvedel pri tomto zastúpení, je vierohodnosť jeho výpovede už z dôvodu tejto skutočnosti výrazne oslabená a súd musí pri hodnotení tohto dôkazu k tejto okolnosti prihliadať, pričom citujúc z uvedeného rozhodnutia „spravidla bude taký dôkaz len súčasťou logického dôkazného reťazca, ktorý nenarušuje, nie však dôkazom rozhodujúcim“. Súd pri hodnotení dôkazov riadil sa ust. § 191 CSP, tieto hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadajúc na všetko čo vyšlo počas konania najavo. V prípade čestného vyhlásenia bývalého starostu žalovaného B. K. zo dňa 7. 8. 2017, v ktorom mal tento potvrdiť, že dôvody okamžitých skončení pracovného pomeru so žalobkyňou boli nepravdivé, zavádzajúce a účelovo vymyslené preto súd vzal na zreteľ to, že svedok K. na priamu otázku na pojednávaní za akých okolností bolo uvedené čestné vyhlásenie vyhotovené, či mu ho niekto nedoniesol napísané uviedol, že sa nepamätá, pričom ani žalobkyňa, ktorá ho predložila uviedla, že sa nebude vyjadrovať k tomu, ako k nemu prišla. Čo sa týka hodnotenia výpovede svedkyne J. O. z ktorej okrem iného vyplynulo, že táto je presvedčená, že žalobkyňa sa zaslúžila o okamžité skončenie pracovného pomeru svedkyne, k tomu súd uvádza, že z výpovede tejto svedkyne vo vzťahu k sporným otázkam nič relevantné nevyplývalo, nakoľko táto v čase dôležitom pre posúdenie, teda v roku 2016 na obecnom úrade ani nepracovala. Ani jeden z dôkazov nebral súd za rozhodujúci, kľúčový, ako je zrejmé aj z ďalšej časti tohto odôvodnenia, ale hodnotil ich všetky vo všetkých súvislostiach a v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

13. Nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa pracovala u žalovaného v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31. 8. 2009 v znení jej dodatkov číslo I. až X (čl. 7 až 22 spisu), pričom v zmysle dodatku č. V k pracovnej zmluve zo dňa 30. 3. 2012 jednalo sa o pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú.

14. Rovnako nebolo medzi stranami sporné, že v čase od 24. 2. 2016 žalobkyňa bola práceneschopná, pričom vychádzajú z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 2. 5. 2016 predloženého súdu žalovaným (čl. 251 spisu) práceneschopnosť žalobkyne trvala nepretržite od 24. 2. 2016 do 2. 5. 2016.

15. Sporné nebolo ani to, že žalobkyne dňa 29. 4. 2016 a dňa 2. 5. 2016 bolo doručené oznámenie žalovaného o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016, pričom išlo v oboch prípadoch o jedno a to isté oznámenie, ktoré bolo jej doručované dvakrát, čo žalovaný odôvodnil tým, že z dôvodu opatrnosti bolo jej doručované najskôr ako doporučená zásielka, žalobkyne doručená dňa 29. 4. 2016 a potom opätovne ako zásielka do vlastných rúk žalobkyne, ktorú prevzala dňa 2. 5. 2016 a týmto dňom podľa žalovaného v zmysle predmetného oznámenia pracovný pomer skončil.

16. Ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru v ňom bolo uvedené, že žalobkyňa nerešpektuje príkazy starostu obce a spochybňuje jeho kompetencie ako nadriadeného, ktorý je zodpovedný za chod úradu a účtovníctvo obce. Konkrétne sa jej vytýkalo, že nerešpektovala príkaz starostu na komisionálne otvorenie skriň a sprístupnenie agendy v súvislosti s čím dňa 3. 3. 2016 podala podnet na políciu. Ďalej ako dôvod bolo uvedené aj to, že potom čo dňa 24. 2. 2016 žalobkyňa nastúpila práceneschopnosť bol dňa 2. 3. 2016 obci doručený list, že žalobkyňa nedáva súhlas s manipuláciou a používaním agendy bez jej prítomnosti, hoci zamestnanec nie je oprávnený dávať súhlas na manipuláciu s agendou obecného úradu, ktorá je majetkom obce a za správnosť dokumentov a účtovníctvo zodpovedný je štatutár, teda starosta obce. Žalovaný tam tvrdil, že zneprístupnením agendy a zneprístupnením prístupových kódov do systému zdravotných poisťovní a daňového úradu mu žalobkyňa spôsobila vážne problémy, zamestnanci ktorí ju zastupujú boli nútení spracovať agendu znova. Za hrubé porušenie pracovnej disciplíny žalobkyne tam žalovaný označil tiež to, že po komisionálnom otvorení skriň a spísaní dokumentov, ktoré žalobkyňa zamkla táto podala oznámenie na OO PZ Kežmarok a tým, že nástup na práceneschopnosť žalobkyňu neopravňuje paralyzovať chod úradu za ktorý zodpovedá starosta. V oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru ako dôvod bolo uvedené aj to, že žalobkyňa po nástupe na práceneschopnosť neodovzdala pokladničnú hotovosť vo výške 1.772,40 eur, pričom po komisionálnom otvorení pokladne dňa 15. 4. 2016 bola prevzatá

hotovosť vo výške 1.770,29 eur, čím rozdiel činil 2,11 eur a tiež sa jej vytýkalo nesprávne vedenie pokladničnej hotovosti a veľa nezrovnalostí v evidencii pokladne, na písomnú žiadosť o vysvetlenie ktorých žalobkyňa nereagovala. Ďalej tam bolo uvedené, že žalobkyňa nepredkladala ekonómke na kontrolu pokladničné doklady, ale držala ich zamknuté v skrini, pričom v pokladni sú vyplatené zálohy starostovi obce vo výške spolu 5.100,- eur, ktoré mu vyplatené neboli. Taktiež ako dôvod bolo uvedené to, že žalobkyňa bola písomným upozornením zo dňa 24. 2. 2016, ktoré prevzala dňa 3. 3. 2016 upozornená na porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že povinne zverejňované informácie neboli zverejnené v plnom rozsahu a že nesprístupnila prístupy k webovému sídlu. Ďalším tam uvedeným dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo, že dňa 23. 2. 2016 v čase rokovania obecného zastupiteľstva sa žalobkyňa mimo pracovného času zdržiavala na obecnom úrade, pričom na druhý deň ráno vo vreci na odpad sa našla skartovaná agenda aktivačnej činnosti. V závere písomného oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru je uvedené, že podľa § 64 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ nesmie dať výpoveď zamestnancovi, ktorý je uznaný dočasne za práceneschopného, čo sa podľa § 64 ods. 3 písm. b) Zákonníka práce nevzťahuje na výpoveď danú zamestnancovi z dôvodu, pre ktorý môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer. Žalovaný tam uviedol, že pre nerešpektovanie starostu obce ako štatutára, nerešpektovanie príkazov starostu a zneprístupnenie agendy nie len žalobkyne, ale aj iných zamestnancov potrebnej pre chod obecného úradu končí z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny v súlade s § 68 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce pracovný pomer so žalobkyňou dňom doručenia do vlastných rúk s tým, že v súlade s § 74 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru bolo prerokované so zástupcami zamestnancov - ZV Obecné úrady so sídlom vo Veľkej Lomnici SLOVES .

17. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že dňa 5. 5. 2016 bolo žalobkyňi doručené ďalšie okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016, v ktorom ako dôvod bolo uvedené to, že v sobotu 30. 4. 2016 bol v denníku Nový Čas uverejnený článok, v ktorom žalobkyňa vyjadrovala sa o osobe starostu obce a uviedla o ňom nepravdivé informácie, konkrétne že bol právoplatne odsúdený za trestný čin, hoci to nebola pravda, lebo voči trestnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok starosta podal odpor. V oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru bolo uvedené, že uvedením nepravdivého údaja o starostovi obce žalobkyňa ohrozila jeho vážnosť u spoluobčanov, pričom článok bol uverejnený v celoslovenskom denníku, takéto konanie je neprípustné, poškodzuje obec ktorá ho považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny. V závere písomného oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru je uvedené, že podľa § 64 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ nesmie dať výpoveď zamestnancovi, ktorý je uznaný dočasne za práceneschopného, čo sa podľa § 64 ods. 3 písm. b) Zákonníka práce nevzťahuje na výpoveď danú zamestnancovi z dôvodu, pre ktorý môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer. V oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru je uvedené, že toto bolo so zástupcami zamestnancov ZV Obecné úrady so sídlom vo Veľkej Lomnici SLOVES prerokované dňa 4. 5. 2016.

18. Sporným medzi stranami nebolo ani to, že žalobkyňa na každé jej doručené oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru reagovala písomným oznámením, že s jeho dôvodmi nesúhlasí a že trvá na svojom ďalšom zamestnávaní v zmysle pracovnej zmluvy zo dňa 1. 9. 2009 (viď tiež jej oznámenia zo dňa 2. 5. 2016, 10. 5. 2016 a 11. 5. 2016 na čl. 26, 29 a 31 spisu spolu s dokladmi o ich doručení žalovanému).

19. Žalobkyňa tvrdí, že všetky okamžité skončenia pracovného pomeru sú neplatné, pretože nebola naplnená skutková podstata závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou, dôvody v nich uvedené neboli dané, pričom pri okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 nebola splnená ani zákonná podmienka jeho prerokovania so zástupcami zamestnancov vopred, lebo toto je zo dňa 4. 5. 2016 a žalovanému príslušné oznámenie o prerokovaní bolo doručené až dňa 9. 5. 2016.

20. Žalovaný tvrdeniam žalobkyne bránil sa tým, že dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru dané boli, boli preukázané, pričom sú závažným porušením pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, preto okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne je platné.

21. Podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase keď malo dôjsť k okamžitému skončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,

b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

22. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160102>>.

23. Podľa § 70 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

24. Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné.

25. Podľa § 17 ods. 2 Zákonníka práce právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

26. Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

27. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával.

28. Žalobkyňa v žalobe uvádzala, že žalovaný adresoval jej až tri oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru, v skutočnosti však tieto boli len dve, a to jedno zo dňa 27. 4. 2016 (ďalej bude označované aj ako „prvé“), ktoré jej bolo doručené dvakrát a jedno zo dňa 4. 5. 2016 (ďalej bude označované aj ako „druhé“). Keďže prvé okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 bolo žalobkyni do vlastných rúk doručené dňa 2. 5. 2016 a druhé zo dňa 4. 5. 2016 jej bolo doručené dňa 5. 5. 2016, pričom žaloba žalobkyne bola súdu doručená dňa 22. 6. 2016, je zrejmé, že lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby v zmysle § 77 Zákonníka práce zachovaná bola. Žalobkyňa takisto zakaždým oznámila zamestnávateľovi - žalovanému, že trvá na tom aby ju tento naďalej zamestnával, čo nebolo medzi stranami sporné.

29. Okamžité skončenie pracovného pomeru, ako vyplýva z § 68 ods. 1 Zákonníka práce je výnimočný, mimoriadny spôsob skončenia pracovného pomeru v prípade, že nie je možné použiť iný, menej razantný spôsob skončenia pracovného pomeru (výpoveď). Je treba si uvedomiť ochrannú funkciu pracovného práva vo vzťahu k zamestnancovi (podrobnejšie k tomu napr. Uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 26. 6. 2014, sp. zn. II. ÚS 1471/14.). Vychádzajúc zo závažnosti a dopadu na obe strany pracovného pomeru by sa preto mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch, keď nie je možné od zamestnávateľa spravodlivo žiadať, aby zamestnanca po výpovedi zamestnával ešte počas výpovednej doby. Nemožno ním však nahrádzať výpoveď a nie je pri okamžitom skončení pracovného pomeru a posúdení jeho platnosti vôbec podstatné, či boli by inak dôvody pre výpoveď zamestnancovi zo strany zamestnávateľa, keďže ide o odlišný, výnimočný a osobitný spôsob skončenia pracovného pomeru. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru medziiným musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (viď § 70 Zákonníka práce) a musí byť vopred prerokované s príslušným

orgánom (viď § 74 Zákonníka práce). Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje, a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 95/2009 z 29. apríla 2010). V danom prípade žalovaný oznámil žalobkyni že s ňou končí okamžite pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce lebo porušila závažne pracovnú disciplínu. Súd preto skúmal, či boli splnené všetky zákonné podmienky pre takýto postup zamestnávateľa, pričom vzhľadom na zvolený spôsob skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom a jeho dôsledky nemohol prihliadať na to, či by konanie a správanie žalobkyne v pracovnom pomere inak odôvodňovalo napr. výpoveď z pracovného pomeru, keďže pre tú zákon stanovuje úplne iné podmienky a dôsledky.

30. Podľa použiteľnej judikatúry (R 17/1977) pred okamžitým skončením pracovného pomeru so zamestnancom musí mať zamestnávateľ zistený dôvod tohto okamžitého skončenia, nestačí iba podozrenie, že tento dôvod je daný. Súd pri viacerých tvrdených porušeníach pracovnej disciplíny musí skúmať, ak nie je jedno dokázané, či ostatné ešte odôvodňujú okamžité skončenie pracovného pomeru (R 190/1999).

31. Zákonník práce nedefinuje čo sa rozumie závažným porušením pracovnej disciplíny, závisí to na okolnostiach konkrétneho prípadu. Podľa súdnej praxe a právnej teórie malo by sa pri jeho hodnotení prihliadať na osobu zamestnanca, jeho vek, životné a pracovné skúsenosti, dĺžku trvania pracovného pomeru, funkciu, resp. pracovnú pozíciu ktorú zastáva, na jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, mieru zavinenia, spôsob porušenia pracovnej disciplíny, čas a situáciu v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnanca a na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa, či mu napr. zamestnanec svojim konaním nespôsobil škodu a podobne (z judikatúry k tomu viď napr. 21Cdo 1252/2002, alebo české 21Cdo 1406/2008, či R 54/1999 podľa ktorého možno okamžitým skončením pracovného pomeru postihnúť iba zavinené porušenie pracovnej disciplíny, teda úmysel chcieť porušiť pracovnú disciplínu, nestačí zistenie, že napr. nebol dodržaný určitý pracovný postup či proces a podobne, a to prinajmenšom z nebanlivosti zamestnanca). Súdna prax ustálila aj skutočnosť, že závažného porušenia pracovnej disciplíny sa môže zamestnanec dopustiť jedným skutkom, ale aj opakovanými skutkami, ktoré jednotlivo nepredstavujú závažné porušenie pracovnej disciplíny, ale v súhrne dosahujú intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny (viď napr. rozh. Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Copr/4/2013).

32. V prípade závažného porušenia pracovnej disciplíny najčastejšie pôjde o porušenie základných povinností zamestnanca obsiahnutých v § 81 písm. a) až g) Zákonníka práce, ktorými sú a) pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; nadriadeným je aj predstavený podľa osobitného predpisu, b) byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času, c) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený, d) v období, v ktorom má podľa osobitného predpisu nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, dodržiavať liečebný režim určený ošetrovateľom, e) hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, f) zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone zamestnania a ktoré v záujme zamestnávateľa nemožno oznamovať iným osobám; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, g) písomne oznamovať zamestnávateľovi bez zbytočného odkladu všetky zmeny, ktoré sa týkajú pracovného pomeru a súvisia s jeho osobou, najmä zmenu jeho mena, priezviska, trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, adresy na doručovanie písomností, zdravotnej poisťovne, a ak sa so súhlasom zamestnanca poukazuje výplata na účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, aj zmenu bankového spojenia.

33. Závažné porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom musí zamestnávateľ preukázať a pokiaľ ide o zamestnanca, musí byť zavinené aspoň z nebanlivosti.

34. V danom prípade žalovaný ako zamestnávateľ vo vzťahu k žalobkyni učinil dve samostatné okamžité skončenia pracovného pomeru, pričom logicky jeden pracovný pomer nemožno platne okamžite skončiť

dvakrát. Čo sa týka v poradí druhého okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016, nie je z neho možné vyvodiť, či vôľou žalovaného ako zamestnávateľa bolo ním súčasne odstúpiť od prvého okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 z dôvodu oznámenia žalobkyne zo dňa 2. 5. 2016 (čl. 26 spisu) že trvá na ďalšom zamestnaní, ktoré žalovanému bolo doručené dňa 4. 5. 2016 (viď potvrdenie na rube čl. 26 spisu), keďže sa v ňom to prvé okamžité skončenie vôbec nespomína, alebo či má ísť o samostatné, ďalšie okamžité skončenie, keďže je zrejmé že účinky okamžitého skončenia môžu nastať len raz a nie je možné ho platne urobiť dvakrát. Nakoľko ale nevyplýva nepochybné a nebolo preukázané, že by tým druhým okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 žalovaný ako zamestnávateľ odstúpil od prvého zo dňa 27. 4. 2016, ktoré by sa tým stalo bezpredmetné, súd posudzoval platnosť oboch, či aspoň jedno z nich obstoí a zistil, že neobstoí ako platné ani jedno z nich.

35. Čo sa týka samotných dôvodov a vecnej dôvodnosti okamžitých skončení pracovného pomeru, tak k tomu súd uvádza nasledovné.

36. Pokiaľ ide o v poradí druhé okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016, tak v ňom uvádzaný dôvod ktorým malo byť uvedenie nepravdivých informácií žalobkyňou o starostovi obce pre denník Nový Čas podľa názoru súdu nie je vôbec dôvodom, pre ktorý by bolo možné pristúpiť k výnimočnému - okamžitému skončeniu pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, ktorým nebol tu starosta obce ako fyzická osoba, ale obec vo vzťahu k zamestnancovi z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Odhliadnuc od toho, že súd z dôvodov, ktoré rozvedie ďalej nemal vôbec za preukázané, žeby žalobkyňa poskytla denníku Nový Čas nepravdivé informácie, ktoré sa jej vytýkali, aj keby sa tak stalo, nebol by to podľa názoru súdu dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru. Tvrdený zásah do osobnostných práv starostu obce týka sa jeho osoby, netýka sa obce a starosta mohol sa ochrany domáhať sám cestou napr. žaloby na ochranu osobnosti, trestným oznámením, nie však okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany obce so žalobkyňou. Navyše ak by to aj bol dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru, nestačí podozrenie, ale musí mať zamestnávateľ takýto dôvod spoľahlivo zistený (R 17/1977), čo tu dňa 4. 5. 2016, kedy bolo vyhotovené toto okamžité skončenie splnené v žiadnom prípade byť nemohlo, lebo jednak v novinovom článku (čl. 75 spisu) zo dňa 30. 4. 2016 bolo uvedené, že informáciu mala poskytnúť kontrolórka obce, nie žalobkyňa a obec informáciou redakcie, ktorou sa v tomto spore opakovane bránila mala k dispozícii až na konci mája - dňa 27. 5. 2016 (viď e-mail redakcie na čl. 197 spisu). Teda ak žalovaný v tomto spore bránil sa tým, že redakciou denníka Nový čas mal výslovne potvrdené, že to bola žalobkyňa, a nie kontrolórka obce s podobným menom, kto takúto informáciu poskytol, tak k tomu súd uvádza, že uvedená obrana žalovaného neobstoí, lebo správa od redakcie na ktorú sa žalovaný v tejto súvislosti opakovane odvolával je až zo dňa 27. 5. 2016, pričom okamžité skončenie pracovného pomeru bolo uskutočnené už dňa 4. 5. 2016. Navyše ani z tejto správy redakcie zo dňa 27. 5. 2016 nevyplýva, žeby žalobkyňa podala nepravdivú informáciu o odsúdení starostu obce, nakoľko sa v nej len potvrdzuje, že bola komunikácia redaktora so žalobkyňou telefonickou formou, ale nie čo bolo obsahom tejto komunikácie. Navyše uvedená správa zo dňa 27. 5. 2016 uskutočnená za redakciu V. C. ako dôkaz dôvodu na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou neobstoí aj preto, lebo sám redaktor T.F., ktorý je autorom predmetného článku žalobkyne dňa 5. 5. 2016 e-mailom (čl. 42 spisu) výslovne potvrdil, že to, že starosta je právoplatne odsúdený mu uviedol hovorca Krajského súdu v Prešove a nie žalobkyňa a že od žalobkyne chcel túto informáciu len potvrdiť alebo vyvrátiť, pričom jej oznámil, cit.: "nemali ste o tom vedomosť tak ste sa k tejto veci nevyjadrovala". Uvedené tak len potvrdzuje tvrdenie žalobkyne na pojednávaní dňa 15. 12. 2017 (strana 6 zápisnice), že keď ju daný redaktor telefonicky oslovil, povedala mu, že nevie o právoplatnom odsúdení starostu a že sa k tomu nebude nijako vyjadrovať lebo sa to týka obce. Preto dôkaz, ktorý označil žalovaný- vyjadrenie V. C. z redakcie denníka zo dňa 27. 5. 2016, ktoré je len sprostredkované neobstoí, keďže priamo redaktor poprel, žeby informáciu mal od žalobkyne a navyše predmetná informácia V. C. je až zo dňa 27. 5. 2016 a k okamžitému skončeniu žalovaný pristúpil už dňa 4. 5. 2016, pričom táto správa redakcie obsah komunikácie so žalobkyňou vôbec neuvádza a preto je ako dôkaz tvrdeného dôvodu na okamžité skončenie pracovného pomeru nepoužiteľná.

37. Navyše, pokiaľ ide o okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016, treba dať za pravdu žalobkyne, že nebolo preukázané, že žalovaný ako zamestnávateľ ho včas, teda vopred prerokoval so zástupcami zamestnancov, čo je zákonná podmienka platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 74 v spojení s § 17 ods. 2 Zákonníka práce, lebo zo žalovaným predložených listinných dôkazov vyplýva, že žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 4. 5.

2016 (čl. 268 spisu) bola Závodnému výboru Slovenského odborového zväzu verejnej správy, Obecné úrady so sídlom vo Veľkej Lomnici doručená dňa 4. 5. 2016, pričom oznámenie o tom, že uvedený Závodný výbor SLOVESU túto žiadosť dňa 4. 5. 2016 prerokoval bolo zamestnávateľovi - obci doručené až dňa 9. 5. 2016, ako vyplýva z potvrdenia obecného úradu o doručení mu tejto písomnosti dňa 9.5.2016 pod číslom 528/2016 (čl. 264 spisu). Žalovaný, ktorý ako zamestnávateľ niesol dôkazné bremeno ničím nepreukázal, ale ani netvrdil že by predmetným oznámením o prerokovaní disponoval už skôr. Uvedené podľa § 74 a § 17 ods. 2 Zákonníka práce samo osebe je dôvodom neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 4. 5. 2016 žalobkyni doručeného dňa 5. 5. 2016.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobkyni dňa 4. 5. 2016 a doručené jej dňa 5. 5. 2016 považuje za neplatné. Čo sa týka v poradí prvého okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016, aj toto súd považuje za neplatné, a to z nasledujúcich dôvodov.

39. Časť v ňom uvádzaných dôvodov, napríklad že dňa 23. 2. 2016 sa žalobkyňa mimo pracovného času mala zdržiavať na obecnom úrade kde sa našla na druhý deň ráno t.j. 24. 2. 2016 skartovaná agenda nemôže obstať už len z toho dôvodu, že neboli uplatnené včas, lebo prešla dvojmesačná subjektívna prekluzívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s jeho § 70, podľa ktorého zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. Vzhľadom na povahu uvedeného dôvodu (prítomnosť na obecnom úrade mimo pracovného času, tvrdená skartácia dokumentov žalobkyňou, ktoré sa našli ráno dňa 24. 2. 2016) je zrejmé, že zamestnávateľ sa o ňom dozvedel hneď keď vznikol, teda dňa 23. 2. 2016, resp. dňa 24. 2. 2016, pričom okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne je až zo dňa 27. 4. 2016, pričom do vlastných rúk jej bolo doručené až dňa 2. 5. 2016, a teda dvojmesačná prekluzívna subjektívna lehota v zmysle § 68 ods. 2 a § 70 Zákonníka práce plynula od 2. 3. 2016.

40. Aj nezverejňovanie informácií vytykané žalobkyni v okamžitom skončení pracovného pomeru malo sa diať pred 24. 2. 2016 (navyše po tomto dni bola už práceneschopná, čím ich zverejňovať objektívne nemohla), teda ani vo vzťahu k nemu nebola zachovaná dvojmesačná prekluzívna subjektívna lehota a ani tento tvrdený dôvod nebol uplatnený včas. Navyše tento dôvod spochybňuje to, že žalobkyňa skutočne písomne upozornila starostu obce upozornením zo dňa 15. 2. 2016, obecnému úradu doručeným dňa 23. 2. 2016 (čl. 39 spisu), že hlavná ekonómka jej aj po niekoľkých urgenciách neposkytla materiál na povinné zverejňovanie informácií s ktorým ekonómka prichádza do styku a že tie sa preto nemôžu zverejňovať. Navyše sám žalovaný v písomnom vyjadrení sa k žalobe zo dňa 19. 8. 2016 (na čl. 52 spisu) tvrdí, že žalobkyni dňa 24. 2. 2016 boli odobraté prístupy tak do Sociálnej poisťovne ako aj na web stránku obce, aby mohli byť zverejňované objednávky a faktúry, preto nemohol jej zamestnávateľ platne v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 vyčítať nezverejňovanie informácií, lebo k nemu malo dôjsť a musel sa o tom dozvedieť (keďže sám tvrdí že nápravu musel zjednať už dňa 24. 2. 2016) viac ako dva mesiace pred okamžitým skončením pracovného pomeru. V písomnom vyjadrení žalovaného k žalobe zo dňa 19. 8. 2016 (čl. 53 spisu) je ním výslovne a priamo potvrdené, že od 24. 2. 2016 adminuje web stránku obce Ing. Anna Vitkovská, ekonómka obce. Preto ani tento dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 neobstojí, lebo nebol uplatnený včas.

41. Ani ďalšie dôvody uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 na obhájenie jeho platnosti neobstoja. Dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru v žiadnom prípade nemôže byť to, že žalobkyňa zavolała na obecný úrad dňa 3. 3. 2016 políciu, čo žalovaný označil za hrubé porušenie pracovnej disciplíny, nakoľko privolanie polície akýmkoľvek zamestnancom, ktorý má podozrenie z protiprávneho konania u zamestnávateľa nemôže mu byť pričítané na ujmu, keď okrem iného medzi základné povinnosti zamestnanca vyplývajúce mu z § 81 Zákonníka práce patrí aj povinnosť chrániť majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím. Ani dôvody uvedené v tomto okamžitom skončení a týkajúce sa záloh, ktoré podľa pokladne mali byť dňa 5. 1. 2016 a dňa 7. 1. 2016 vyplatené starostovi vo výške spolu 5.100,- eur a ktoré údaje vyplatené neboli, dôvody spočívajúce v nevysvetlení nezrovnalostí vo vedení pokladničnej agendy žalobkyňou v zmysle výzvy zo dňa 16. 3. 2016 alebo schodok zistený pri neodovzdanej hotovosti v apríli 2016, či tvrdená skartácia dokumentov žalobkyňou alebo nezverejňovanie informácií žalobkyňou neobstoja, pretože tieto vôbec neboli prerokované so zástupcami zamestnancov ako podmienka platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (§ 74 v spojení s § 17 ods. 2 Zákonníka práce). Zamestnávateľ - obec o

prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru žiadal ešte dňa 7. 3. 2016 (žiadosť odoslaná dňa 8. 3. 2016, vid' žiadosť o prerokovanie na čl. 282 spisu) a došlo k nemu ešte dňa 14. 3. 2016, pričom oznámenie o prerokovaní bolo žalovanému doručené dňa 16. 3. 2016 (vid' oznámenie na čl. 276 spisu). Ako dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne v žiadosti o jeho prerokovanie sú uvedené nerešpektovanie príkazov starostu, nezúčtovanie odmeny žalobkyňou v januári 2016, neodovzdanie agendy a nedanie súhlasu s jej manipuláciou, neodovzdanie pokladničnej hotovosti vo výške 1.772.40 eur, nesprávne vedenie pokladničnej hotovosti. Dôvody ako skartácia dokumentov žalobkyňou, nezverejňovanie povinne zverejňovaných informácií, nereagovanie na žiadosť zo dňa 16. 3. 2016 o vysvetlenie nezrovnalostí, nevyplatenie záloh starostovi evidovaných v pokladni v januári 2016 (uplatnené navyše po dvoj mesačnej prekluzívnej lehote) alebo zistený schodok v pokladni dňa 15. 4. 2016 vôbec neboli vopred prerokované so zástupcami zamestnancov, tieto sa v žiadosti o také prerokovanie vôbec nenachádzajú, preto na tieto dôvody nemožno prihliadať, v tejto časti okamžité skončenie podľa § 74 ZP v spojení s § 17 ods. 2 ZP je neplatné. Z porovnania žiadosti žalovaného zo dňa 7. 3. 2016 adresovanej zástupcovi zamestnancov o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny (čl. 282 spisu) a dôvodov, ktoré žalovaný uviedol v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 je zrejmé, že časť dôvodov uvedených v okamžitom skončení pracovného pomeru nebola vôbec obsiahnutá v žiadosti o prerokovanie (niektoré ani logicky tam nemohli byť keďže vznikli až po podaní tejto žiadosti žalovaným, napr. zistený schodok pri komisionálnej prevzatej, žalobkyňou neodovzdanej pokladničnej hotovosti v apríli 2016, alebo nereagovanie na žiadosť zo dňa 16. 3. 2016 o vysvetlenie nezrovnalostí vo vedení pokladničnej agendy). Ani tvrdená skartácia dokumentov, či nezverejňovanie povinne zverejňovaných informácií žalobkyňou ako uplatnené dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne sa v žiadosti o prerokovanie so zástupcami zamestnancov vôbec nenachádzajú, tie neboli vopred prerokované, preto neobstoja i keby boli uplatnené včas, čo ako už bolo uvedené neboli.

42. Podľa názoru súdu je zrejmé, že ak ustanovenie § 74 Zákonníka práce pod následkom neplatnosti ukladá zamestnávateľovi okamžité skončenie pracovného pomeru vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, vzťahuje sa to aj na všetky konkrétne skutkové dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru, preto nemožno platne uplatniť ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnanca dôvod, ktorý vopred prerokovaný nebol. Z hľadiska účelu uvedeného ustanovenia súd nemá najmenšie pochybnosti, že povinnosť vopred prerokovať sa vzťahuje aj na konkrétne a všetky dôvody okamžitého skončenia, čo tu splnené nebolo, čo už samo osebe vzhľadom na špecifickú povahu okamžitého skončenia pracovného pomeru, jeho podmienky a výnimočný, mimoriadny charakter vzhľadom na dopady na zamestnanca robí ho tu ako celok neudržateľným.

43. Uvedenú neudržateľnosť tohto okamžitého skončenia potvrdzujú len ďalšie početné pochybnosti o uvádzaných dôvodoch okamžitého skončenia pracovného pomeru. Napríklad dôvod v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 vo vzťahu k žalobkyňi, že obec nikdy neobstarávala pracovné odevy u Ing. Kravárika a že považuje tieto výdavky za neoprávnené a že bude žalobkyňa žiadaná o náhradu škody bol jednoznačne vyvrátený pri vyšetrovaní trestného oznámenia zástupcu starostu obce L. U. na žalobkyňu pre podozrenie z prečinu sprenevery, vid' uznesenie OR PZ Kežmarok ČVS: ORP-195/KK-KK-2016 zo dňa 29. 4. 2019 na čl. 37 spisu. Sám zástupca starostu obce L. U., ktorý predmetné trestné oznámenie na žalobkyňu mal podať tam totiž pri svojom výsluchu uviedol, že vie, že boli kupované pracovné bundy v predajni EXES v I., všetky boli vydané ľuďom na aktivačných prácach, všetky náklady boli oprávnené, správne vynaložené, nič nebolo žalobkyňou spreneverené, nič nechýba. Vzhľadom na uvedené vyjadrenie pred policajným orgánom je potom úplne nevierohodný dôkaz predložený žalovaným k vyjadreniu k žalobe - čestné vyhlásenie L. U. zo dňa 19. 8. 2016, že odevy na aktivačnú činnosť v predajni EXES v I. kupované neboli, keďže menovaný pár mesiacov predtým pri výsluchu na polícii vychádzajúc z predmetného uznesenia tvrdil presný opak.

44. Je treba si uvedomiť, keďže v poradí prvé okamžité skončenie pracovného pomeru je zo dňa 27. 4. 2016, pričom žalobkyňi do vlastných rúk bolo doručené dňa 2. 5. 2016 a platí dvojmesačná subjektívna prekluzívna lehota pre uplatnenie dôvodov na okamžité skončenie pracovného pomeru, že vlastne všetky dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru na ktoré jedine by bolo možné z dôvodu tejto lehoty prihliadať museli by sa udiat' (či pretrvávajúť) v čase, kedy už bola žalobkyňa práceneschopná (od 24. 2. 2016), nakoľko z ich povahy je zrejmé, že zamestnávateľ sa o nich dozvedel hneď v deň, keď sa mali udiat' (skartácia, neodovzdanie pokladne pred nástupom na PN, neodovzdanie agendy pred nástupom na PN), a teda začiatok subjektívnej prekluzívnej hmotnoprávnej lehoty je tu totožný s

dňom, keď mali nastať jednotlivé porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne. Opak žalovaný nepreukázal, ani netvrdil. Ak teda bolo žalobkyni v okamžitom skončení pracovného pomeru vyčítané, že neodovzdala agendu a pokladňu pred nástupom na PN dňa 24. 2. 2016, tento dôvod uplatnený bol po dvoch mesiacoch, teda neskoro. Neodovzdanie agendy a pokladne žalobkyňou pretrvávajúce po 24. 2. 2016 a spadajúce do dvojmesačnej lehoty týka sa obdobia, keď táto bola práceneschopná.

45. Je pravdou tvrdenie žalovaného, že zamestnanec nie je oprávnený dávať súhlas na manipuláciu s agendou zamestnávateľa, keďže tá mu nepatrí. Pravdou je ale aj to, že aj požiadavka zamestnanca na to, aby agenda za ktorú zodpovedá bola prevzatá a odovzdaná protokolárne v jeho prítomnosti je pochopiteľná a legitímna. Samozrejme, nesmie taký zamestnanec toto odovzdanie úmyselne odďaľovať, či brániť mu, no nič také tu v súvislosti so žalobkyňou preukázané nebolo. Súd v konkrétnych okolnostiach tu posudzovaného sporu v súvislosti s neodovzdaním agendy žalobkyňou nemá preukázané také porušenie povinností žalobkyne, ktoré by zakladalo právo zamestnávateľa okamžite s ňou skončiť pracovný pomer. Ak žalovaný poukazoval na potrebu chápať celé konanie ohľadom ukončení pracovného pomeru žalobkyne v určitých súvislostiach, tak k tomu súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplynuli také súvislosti a skutočnosti, ktoré okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27. 4. 2016 robia ako celok aj vzhľadom na už uvedené dôvody ako právny úkon absolútne neudržateľným. Komplexné súvislosti a okolnosti vyplývajúce z dokazovania sú pri stručnom zhrnutí totiž také, že okamžité skončenie pracovného pomeru vyhotovovala a koncipovala za zamestnávateľa svedkyňa T. Z., čo táto sama potvrdila. Tvrdí, že tak robila na pokyn starostu obce. Ten to poprel, keďže pri svojom výsluchu uviedol, že pokyn na prepustenie žalobkyne dala T. Z., s tým, že on nikdy nič nepísal, len podpisoval. Žalobkyňa tvrdí, že motívom bolo, že T. Z. chcela dosiahnuť prepustenie žalobkyne aby mohol byť na úrade zamestnaný jej manžel. Vo vyjadrení žalovaného k žalobe (čl. 55 spisu), ktoré písala T. Z. je zase uvedené, že práve cieľom žalobkyne bolo prepustiť ekonómku obce, čo okrem iného malo súvisieť s jej upozornením žalobkyne a hlavného kontrolóra na nezákonné vyplatenie sumy 20.000,- eur žalobkyni. Svedkyňa O. je zase presvedčená, že za jej ukončenie pracovného pomeru bola zodpovedná žalobkyňa. Už len to, čo uviedol pri výsluchu bývalý starosta ako štatutár obce v tom čase vo vzťahu k okolnostiam okamžitého skončenia pracovného pomeru za danej situácie a stavu fungovania obecného úradu spochybňuje relevanciu a existenciu dôvodov z okamžitých skončení pracovného pomeru daných žalobkyni. Žalovaný v súvislosti s neodovzdaním agendy a pokladne žalobkyne poukazoval okrem iného aj na to, že táto mala sa dňa 14. 3. 2016 úmyselne dostaviť na obecný úrad skôr, o 14:02 hod. aby sa tomu vyhla, čo má preukazovať záznam o čase na odtlačku pečiatky obce (čl. 280). Avšak je potom k tejto argumentácii žalovaného treba uviesť, že na odtlačku pečiatky obce na totožnom oznámení predloženom žalobkyňou (čl. 34 spisu) sa záznam o čase vyznačený pracovníkom obecného úradu ktorý danú listinu prijal a „opečiatkoval“ nenachádza. Žalovaný nepreukázal, ani zo spisu a z vykonaných dôkazov nijako nevyplýva, žeby žalobkyňa agendu zamkla a odmietla ju a pokladňu vydať z nejakých osobných zisťujúcich motívov a nie preto, že za ňu mala hmotnú zodpovednosť, keď z výpovede svedkyne T. Z. vyplynulo, že stav tam bol taký, že napr. kľúče od úradu mal aj jej manžel P. Z. a to už v čase keď tam ešte ani nebol zamestnaný, pričom bežne chodil na úrad zakladať faktúry, doklady. Žalobkyňa tvrdila, že bola dohodnutá so starostom na odovzdaní tejto agendy, čo bývalý starosta B. K. pri výsluchu potvrdil a potvrdil tiež to, že ju neprevzal len preto, lebo nebol vtedy na obecnom úrade (viď vyjadrenie svedka B. K. na čl. 3 zápisnice z pojednávania zo dňa 16. 2. 2018). Uvedené korešponduje s tým, čo uviedla aj svedkyňa T. Z., že starosta do práce na úrad chodil málo. Nebolo preukázané, ani tvrdené žalovaným, žeby neodovzdanie agendy žalobkyňou bolo motivované nejakými nečestnými motívmi, či snahou poškodiť zamestnávateľa. Toto ako dôvod na mimoriadne- okamžité skončenie pracovného pomeru neobstojí aj vzhľadom k tomu, že vytýkané neodovzdanie agendy a pokladne žalobkyňou pred nástupom na PN nespadá do potrebnej zákonnej dvojmesačnej lehoty na uplatnenie tohto dôvodu a po dni 24. 2. 2016 žalobkyňa bola práceneschopná, pričom žalobkyňa a bývalý starosta obce zhodne uviedli, že snaha odovzdať agendu tu bola. Súd už uviedol, že z hľadiska posúdenia existencie dôvodov pre výnimočné - okamžité skončenie pracovného pomeru značný význam má aj skutočnosť, či ide o zamestnanca, ktorý už skôr porušoval pracovnú disciplínu, aké má zamestnanec pracovné zaradenie, alebo či ide o situáciu, ktorá je mimoriadnym vybočením z normálneho chodu činnosti zamestnávateľa, či konaním zamestnanca bola spôsobená zamestnávateľovi škoda a podobne. Žalobkyňa pracovala u žalovaného od 1. 9. 2009, teda ku dňu keď mal byť s ňou skončený pracovný pomer viac ako 6 rokov. Nebolo pritom preukázané, žeby kedykoľvek predtým porušila pracovnú disciplínu, neplnila riadne svoje povinnosti. Relevantnosť dôvodov okamžitého skončenia spochybňuje aj to, že svedok - bývalý starosta žalovaného B. K. pri výsluchu uviedol, že výhrady voči jej práci neboli, nespomína si na nedostatky,

žalobkyňa plnila pokyny, obec vtedy dobre fungovala, problémy začali s nástupom novej ekonómky. Čo sa týka tvrdenia svedkyne T. Z. o uložení sankcie obci v súvislosti s aktivačnou činnosťou, tak nebolo preukázané, žeby sankcia obci bola zavinená porušením povinností žalobkyne. Z potvrdenia žalobkyne predloženého na poslednom pojednávaní (čl. 396 spisu) vyplýva, že povinnosť obce zaplatiť sumu 5.471,78 eur v súvislosti s porušením dohody o zabezpečení podmienok vykonávania aktivačnej činnosti súvisí s porušením ku ktorému došlo po dni 2. 5. 2016, pričom nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že vtedy ešte to možno pričítať žalobkyni, nakoľko tá od 24. 2. 2016 nepretržite bola na PN a teda nemôže zodpovedať za to, že dňa 2. 5. 2016 resp. ďalšie tam uvedené dni dané osoby neodpracovali to, čo mali.

46. Čo sa týka dôvodu- nerešpektovanie príkazu starostu obce nesprístupnením agendy, tak tento dôvod (pokiaľ ide o čas po 27. 2. 2016, resp. po 2. 3. 2016, na ktorý jedine možno prihliadať) je spochybnený aj tým, že písomná výzva na odovzdanie účtovných a ostatných dokladov a pokladničnej hotovosti nachádzajúca sa na čl. 294 spisu, ktorú žalovaný predložil ako dôkaz bola podľa odtlačku pečiatky žalovaného na nej žalobkyni odoslaná dňa 2. 3. 2016, pričom už dňa 2. 3. 2016, teda v ten istý deň mal byť vydaný príkaz starostu na komisionálne otvorenie skriň (čl. 295 spisu), ku ktorému hneď aj dňa 2. 3. 2016 došlo, ako to vyplýva z preberacieho protokolu z komisionálneho otvorenia skrine zo dňa 2. 3. 2016 (čl. 296 spisu). Ak bola urobená takáto písomná výzva, potom nie je zrejmé, prečo zamestnávateľ vôbec nepočkal na odpoveď, či aspoň jej doručenie žalobkyni, ale hneď v deň keď ju vyhotovil a odoslal žalobkyni pristúpil k otvoreniu skriň. V uvedených súvislostiach sa potom skutočne javí, že sa tak len zabezpečoval písomný dôkaz pre okamžité skončenie pracovného pomeru, čomu korešponduje výpoveď svedkyne T. Z., že snaha o prepustenie žalobkyne bola už skôr, no ona sama starostovi vravela, že ešte ju nemôžu prepustiť, že ešte nie sú na to zákonné dôvody, že ešte musia počkať, aby to nebolo vyhlásené za neplatné ako pri prepustení J. O.. Aj skutočnosť, že žalovaný písomne upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že povinne zverejňované informácie nie sú zverejnené v plnom rozsahu a žiadal ju o poskytnutie prístupov k webovému sídlu dňa 24. 2. 2016 (čl. 45 spisu), hoci vo vyjadrení k žalobe sám žalovaný tvrdí, že už od tohto dňa boli prístupy k webovému sídlu obce zriadené pre T. Z. taktiež indikuje podozrenie, že sa len zabezpečoval listinný dôkaz pre následné obhájenie okamžitého skončenia pracovného pomeru. Okamžitým skončením pracovného pomeru nemožno obchádzať, či nahrádzať výpoveď z pracovného pomeru, napr. z dôvodu, že v danom čase sa na zamestnanca s ktorým zamestnávateľ chce skončiť pracovný pomer vzťahuje zákaz výpovede.

47. Súd už uviedol, že dôvody ku ktorým malo dôjsť viac ako 2 mesiace pred okamžitým skončením pracovného pomeru so žalobkyňou sú nepoužiteľné bez ohľadu na to, či by inak zakladali alebo nezakladali právo žalovaného na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou. Čo sa týka predošlého vyplatenia sumy 20.000,- eur žalobkyni ako odškodnenia za tvrdý zásah do práv žalobkyne, čoho sa týkala podstatná časť listinných dôkazov predložených žalovaným spolu s jeho písomným vyjadrením sa k žalobe a v čom žalovaný vidí nezákonný postup, k týmto početným listinám a tvrdeniam súd uvádza, že zákonnosť či nezákonnosť danej transakcie nijako nesúvisí s tu prejednávanou vecou a na posúdenie platnosti či neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne uvedená transakcia nemá absolútne žiaden vplyv.

48. Čo sa týka zamietnutých návrhov na vykonanie dokazovania, k tomu súd uvádza nasledovné. Audiozáznamom navrhnutým žalobkyňou, ktorý by mal preukazovať, že žalobkyňa dňa 14. 3. 2016 bola vykázaná z Obecného úradu žalovaného by sa nedokazovala skutočnosť významná pre konanie, nakoľko to, či bola alebo nebola žalobkyňa v daný deň vykázaná z obecného úradu je nepodstatné, nesúvisí to so skončením pracovného pomeru z tu konkrétne prejednávaných dôvodov na ktoré jedine súd môže prihliadať. Udalosti zo dňa 14. 3. 2016 sa vôbec nespomínajú v okamžitom skončení, žiadosť o jeho prerokovanie so zástupcami zamestnancov bola ešte pred týmto dňom, teda taký dôkaz - nahrávka, ktorá navyše mala byť vyhotovená bez vedomia nahrávaných osôb a predstavuje tak možný zásah do osobnostných práv by ani neobstál pri teste proporcionality, ktorý by súd musel v zmysle čl. 16 bod 2 základných princípov CSP vykonať, nakoľko význam preukazovanej skutočnosti pre konanie nie je primeraný možnému zásahu do osobnostných práv dotknutých osôb.

49. Čo sa týka zamietnutia vykonania dôkazov navrhnutých žalovaným, tak pokiaľ ide o výsluch poslancov obecného zastupiteľstva žalovaného, tento podľa názoru súdu nebol potrebný pre rozhodnutie, a nebol by ani hospodárny. Podľa odôvodnenia uvedeného dôkazného návrhu žalovaným,

títo mali by sa vyjadriť k odvolávaniu hlavného kontrolóra a skartácii dokumentov, pričom k obom udalostiam došlo viac ako 2 mesiace pred okamžitým skončením pracovného pomeru a preto na dané udalosti vôbec nemožno prehliadať. To isté platí pokiaľ ide o žalovaným navrhovaný a súdom nevykonaný výsluch M. C., ako bývalého hlavného kontrolóra žalovaného a druha žalobkyne, keďže tento odvolaný z funkcie bol dňa 23. 2. 2016, teda v čase relevantnom pre posúdenie udalostí, ku ktorým došlo až následne a na ktoré jedine by vzhľadom na prekluzívnu dvojmesačnú subjektívnu lehotu pre uplatnenie dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom bolo možné prihladať už na úrade nebol a tak by jeho výsluch bol bezpredmetný. Rovnako bezpredmetné vo vzťahu ku konkrétnym dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru v ňom uvedeným na ktoré jedine súd mohol prihladať a z ktorých jedine musel vychádzať bolo vypočúvať ho ako svedka k spôsobu vykonávania kontroly v čase, ktorého sa dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru týkať nemohli. Čo sa týka žalovaným navrhovaného výsluchu P. Z. ako svedka, ktorý podľa predloženého potvrdenia lekára (čl. 375 spisu) je z dôvodu psychiatrickej indikácie v psychiatrickej liečbe, ani jeho výsluch súd nepovažoval za potrebný. Čo sa týka jeho výpovede k skartácii dokumentov, súd už uviedol, prečo na skartáciu vôbec nemožno prihladať a čo sa týka toho, či chodil alebo nechodil na obecný úrad, jeho manželka T. Z. potvrdila, že chodil a od kedy chodil, pričom nič nesvedčí tomu, žeby výpoveď tohto svedka mohla z pohľadu skutkového stavu relevantného pre už uvádzané dôvody rozhodnutia čokoľvek zásadné zmeniť. Ani vykonanie dokazovania vyžiadanim záznamov z polície podľa názoru súdu pre rozhodnutie sporu vzhľadom na dôvody tohto rozhodnutia už uvedené (nedodržanie prekluzívnej lehoty, neprerokovanie časti dôvodov so zástupcami zamestnancov a podobne) nebolo potrebné a bolo by nehospodárne. Úlohou súdu v tomto spore nebolo riešiť fungovanie obce, trestné stíhanie a konania ani nahrádzať zabezpečovaním dokumentov pre spor nepotrebných skutočností, že podľa vyjadrenia žalovaného keď sa súčasný starosta ujal funkcie, nenašiel na úrade nič z potrebných dokumentov. Úlohou súdu bolo tu riešiť platnosť či neplatnosť okamžitých skončení pracovného pomeru vychádzajúc len a výlučne z konkrétnych dôvodov v nich uvedených, preto také dokazovanie súd nepovažoval za potrebné a hospodárne. Podľa názoru súdu vykonanie ďalších navrhnutých dôkazov by nič nezmenilo na tom, že dôvody ktoré sú jasne dané a uvedené v písomných okamžitých skončeníach pracovného pomeru z už uvedených dôvodov neobstoja (navrhované dôkazy by zjavne nič nemohli zmeniť na tom, že časť dôvodov bola uplatnená zjavne neskoro, časť vôbec nebola vopred prerokovaná...), preto súd všetky ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré navyše vznesené boli až na pojednávaní zamietol.

50. Súd zo všetkých dôvodov, ktoré vyššie uviedol má za to, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobkyňi dňa 27. 4. 2016, doručené žalobkyňi dňa 29. 4. 2016 a dňa 2. 5. 2016 a okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobkyňi dňa 4. 5. 2016, doručené žalobkyňi dňa 5. 5. 2016 sú neplatné, preto žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Súčasne v súlade s návrhom žalobkyne určil, že jej pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá, keďže v okolnostiach súdnej veci, keď žalobkyňi boli krátko po sebe dané dve samostatné okamžité skončenia pracovného pomeru doručované jej trikrát, pričom žalobkyňa zakaždým žalovanému ako zamestnávateľovi oznámila, že trvá na svojom ďalšom zamestnávaní je aj tento výrok dôvodný.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, preto podľa § 255 ods. 1 CSP jej patrí plná náhrada trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.